o. 595. **1849.**

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Ze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 4,50; de buitensteden ƒ 5,50; franco door het geheele Rijk. *rieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau 't COURANT.

DONDERDAG, 29 MAART.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 28 Maart.

Heden middag heeft de schutterij dezer hoofdstad den eed van getrouwheid aan Koning Willem III afgelegd.

Naar men te 's Hage verzekert, zal de inhuldiging des nieuwen Konings binnen onze hoofdstad, nog voor het einde der maand April plaats hebben.

De *Nederlander* wil weten, dat de aankondiging van het overlijden van Koning Willem II is opgedragen aan den graaf van Randwijck voor Brussel en Parijs, aan den baron Sloet voor Nassau, aan den schout-bij-nacht Arriens voor Berlijn en Petersburg, en aan Z. K. H. Prins Hendrik voor Londen.

Men verneemt, dat er besloten is, om op den dag van 's Konings ter aarde-bestelling geene beurs te houden.

Men verneemt nog dat H. M. de Koningin-weduwe, door Prins Hendrik vergezeld, zich in den morgen van den 23 te Tilburg naar het oude paleis heeft begeven, eene laauwerkrans in de hand dragende, hoogst waarschijnlijk met het doel om die op de lijkkist van haren koninklijken Gemaal neder te leggen.

Het koninklijk besluit van 2 Januarij 1842.

IV. (*)

»In afwachting dat de bedoelde evenredigheid zou zijn daargesteld (welke na zeven jaren nog niet aanwezig is) behield de Koning zich voor, ter tijdelijke tegemoetkoming bij de Provinciale Commissien van onderwijs honoraire leden te benoemen, welke aan de algemeene vergaderingen dier commissien deel zouden nemen, over de aldaar voorkomende zaken mede zouden raadplegen, eene concluderende stem zouden hebben, en, ofschoon niet tredende in de gewone functien der schoolopzieners, echter het regt zouden hebben om alle de lagere scholen in de provincie te bezoeken en omtrent die scholen in de vergaderingen voorstellen te doen."

Die het monopolie kent, zal inzien, welke belangrijke bepaling dit was. Zeer zorgzaam zouden de honoraire leden, waarvan wij er in Noord-Brabant al 2, in Gelderland 1, in Zuid-Holland 2 en in Zeeland 1 tellen, *niet treden in de gewone functien der school-opzieners*, dat is, *geene dispensaties vragen* en *geene vergelijkende examens houden*, — zij zouden echter deel kunnen nemen (sommigen bleven eenvoudig weg), aan de vergaderingen der Provinciale Commissien, waar zij bijna overal als nullen in het cijfer geteld worden, en alle lagere scholen in hunne provincie kunnen bezoeken, waar men met den besten wil der wereld niet alles te weten kan komen, wat er gebeurt en wat er geleerd wordt. Men weet algemeen, dat de zoogenaamde schoolbezoeken, die soms geene tien minuten in het jaar duren, weinig te beteekenen hebben, en dat men, voor een goed onderwijs en eene goede behandeling zijner kinderen, den eenigsten en grootsten waarborg heeft in den persoon des onderwijzers, zijne bekwaamheden en zedelijk godsdienstige eigenschappen. Wat zelfzucht en haat hier tegen ook mogen aanvoeren, wij zijn verzekerd, dat de *vrijheid* ten dien opzigte gunstig zal werken, en menige monopolieman, wiens bekwaamheden en zedelijkheid geen cent waard zijn, zich zal trachten te beteren. Wij kennen er, die zich niet schamen, de kroegen af te loopen, en de ouders zijn, bij gebrek aan beter, genoodzaakt, bij zulke wezens hunne kinderen te laten leeren. Dat moet veranderen!

De honoraire leden zouden benoemd worden op een door den Minister van Binnenlandsche Zaken uit te brengen rapport. Voor sommige provincien moet dat rapport nog uitgebragt worden. Wij gelooven niet, dat het in de maak is.

De benoeming van schoolopzieners zou voortaan slechts geschieden voor een tijdvak van zes jaren. En echter is het al reeds in het achtste jaar, dat de meesten hunner het bewind voeren en sommigen tot ergernis verstrekken. Door zulk eene accurate uitvoering van het besluit wordt het monopolie gerekt en blijven de houders aan het roer.

De schoolopziener van elk district zou niet slechts bevoegd, maar ook verpligt wezen in iedere bij art. 9 van het Reglement A, behoorende bij de wet van 3 April 1806, bedoelde kleinere stad of gemeente van zijn district, een Plaatselijk Toevoorzigt daar te stellen, bestaande uit eenige leden, te kiezen, zoo veel mogelijk, met inachtneming van de godsdienstige verhouding der bevolking van de betrokkene kleine stad of gemeente.

Het is onmogelijk aan te geven, in hoe verre ieder schoolopziener aan die *verpligting* voldaan heeft; wij zullen dit onderzoek aan den belangstellenden lezer moeten overlaten, niet twijfelende, of hij zal ondervinden, dat ook daarin verregaande *nalatigheid* bestaat.

Met dat Plaatselijk Toevoorzigt zijn wij ook niet zeer ingenomen, omdat het op de meeste plaatsen niet in orde is, en het toezigt weinig te beduiden heeft. Men kan niet altijd in de school zijn om te zien wat er omgaat, en te hooren wat er geleerd wordt. In de personen der onderwijzers, daar zit de grootste grieve.

»Naar gelang er vacatures zouden ontstaan in de Plaatselijke School-Commissien, zou de vervulling mede moeten geschieden, zoo veel mogelijk, met inachtneming der godsdienstige verhouding van de bevolking der betrokkene stad."

De vervulling van vacatures in de plaatselijke schoolcommissien, volgens het voorgaande artikel oorspronkelijk uitgegaan van de school-opzieners, geschiedde bijna overal op dezelfde wijze, als de provinciale commissien aangevuld worden, dat is, de plaatselijke school-commissien maakten eene nominatie, waaruit dan eene keuze gedaan werd. Zoo liep het monopolie in een cirkel rond, en van daar kwam het, dat wij in die schoolcommissien soms lieden telden, die ons geen nut aanbragten en de geheele zaak hielpen bederven.

Wij moeten hier ook nog wijzen op de rekkelijkheid der bepaling: *zoo veel mogelijk*, beteekende: *als men goed dacht.* Want was er een gekruiste zetel open, o, dan wist men wel Katholijken te vinden, in overvloed zelfs, maar bij vacature van een anderen, schortte er aan de Katholijken dan dit, dan weder dat.

Het besluit had geene *volledige vrijheid* willen geven, en echter, die vrijheid ook niet geheel willen terughouden, wij vinden dit bevestigd in de bepaling van art. 6, waarbij voorgeschreven werd, dat, wanneer door het stedelijk of gemeentebestuur de oprigting eener lagere school geweigerd was, de adressant zich zou kunnen wenden tot de Gedeputeerde Staten der provincie, die de weigering zouden kunnen handhaven of in de oprigting der school bewilligen.

Onder de vele voorbeelden van tirannie, van *misbruik* dezer bepaling, van vervolging om den geloove, verdient hier bijzonder genoemd te worden het langdurige tobben van den heer Groen van Prinsterer, c. s. En het stedelijk bestuur van 's Gravenhage én de Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, of liever *de raddraaijers* in beide collegien hebben meesterlijk hun best gedaan. Vijf jaren lang werd de oprigting eener lagere school geweigerd, om..... (schrik niet, lezer, want daar komt wat!) ja, *omdat er geene termen gevonden waren!!!*

Eindelijk werd nu onlangs het verzoek van den heer Groen ingewilligd, onder de voorwaarde *van een vergelijkend examen.* Dit stond gelijk met eene weigering, want hij, die de vergelijkende examens kent, en weet, door wie dat voor de school van den heer Groen zou geëxploiteerd worden, zal ras inzien, dat hier voor *vrijheid* eene onverdragelijke *dwingelandij* gegeven werd.

»Bij het vervullen van schoolonderwijzers-plaatsen in steden en gemeenten, waar slechts ééne lagere school bestaat, zou, na gehouden vergelijkend examen, bij nagenoeg gelijke bekwaamheid en verdere geschiktheid der candidaten, billijk acht worden geslagen op derzelver Godsdienstige gezindte en op die van de meerderheid der ingezetenen.

»In steden en gemeenten, waar meerdere lagere scholen zijn, zou, ingeval van ontstane vacature, zoo veel mogelijk gezorgd worden voor eene billijke verhouding tusschen het getal schoolonderwijzers en onderwijzeressen der verschillende Godsdienstige gezindten en de onderlinge verhouding der bevolking (Art. 7).

Geene bepalingen zijn van meer gewigt en hadden strenger toegepast behooren te worden, dan de twee bovenstaande. Doch, de monopolie-mannen hebben er anders over gedacht. Katholijke onderwijzers moesten geweerd worden. Stonden zij met anderen bijna gelijk, Protestanten moesten begunstigd worden. En dit leert ons, waartoe het monopolie te resumeren is. In plaats dat men regt en billijkheid in aanmerking nam, speelde Protestantsch *eigenbelang* en *afgunst* de hoofdrol. Het koninklijk besluit deugde niet...... omdat een zelfzuchtig Protestantendom den Katholijken hun regt niet gunde. Dat zelfzuchtige Protestantendom moest teeren *ten algemeenen koste.* ARNHEM, LEIDEN, 's GRAVENHAGE, DELFT, DE BEEMSTER, ZIJDEWIND, WASSENAAR, daar werd het bevestigd, in welke handen het monopolie berustte, daar kwamen de schoolopzieners-streken aan den dag, daar was gelegenheid art. 7 van het koninklijk besluit toe te passen, doch daar ook bekwam het monopolie in zijn triomf de nederlaag. Aan het ministerie van Binnenlandsche Zaken zijn de autentieke stukken aanwezig, welke ter vervulling dier vacatures gewisseld zijn. Daar uit zal men kunnen zien, wat gemeentebesturen en schoolopzieners vermogten, daar uit kan het bewezen worden, op wier belangen het meeste gelet is, op die van de ouders en hunne kinderen, op die van katholijke aspiranten, of wel op die van de protégés onzer monopoliemannen. Maar zij draaiden hun eigen werk stuk, en door enkele trawanten te begunstigen, bedierven zij hunne zaak.

Men schijnt bij de nieuwe wetgeving een nieuw Protestantsch monopolie ter zake van het openbaar onderwijs te hebben willen invoeren, dan men zal wel gelieven te begrijpen, dat ook wij belangen hebben, dat ook katholijke kinderen van het openbaar onderwijs zullen gebruik maken, en dat wij, na zoo vele jaren van teleurstelling, van ondervinding, heel weinig lust hebben ons door de voorstanders van het monopolie, met eenen van Swinderen, Mioulot aan de spits der bent, wetten te laten maken. Wij gelooven, dat deze zaak niet beter te beschikken is, dan door eene volmaakte *afscheiding* der scholen, en de bepaling: »dat die afgescheidene scholen *dadelijk* in verhouding worden gebragt van de godsdienstige gezindte der ingezetenen." Wij behouden ons voor dit punt nader te behandelen.

Men schrijft uit Luxemburg: »De kamer is tegen 29 Maart bijeen geroepen door den generaal-administrateur voor de binnenlandsche zaken, ten einde een commissie te benoemen uit haar midden, welke zich naar 's Hage zal begeven om den eed van den Koning Groot-hertog op de Luxemburgsche constitutie te ontvangen.

»Men is hier zeer ontevreden over de houding onzer afgevaardigden te Frankfort. Dezelve is lijnregt in tegenspraak met de stemming van het gansche land, en het zou welligt kunnen gebeuren dat deze ontevredenheid zich bij gelegenheid openlijk lucht gave. De zaak is daarom des te gewigtiger, omdat de zelfstandigheid of nietzelfstandigheid van Luxemburg daarmede in het naauwste verband staat."

De eenigste Oostenrijker die te Frankfort voor het voorstel van Welcker, dat is: voor een protestantsch overwigt gestemd heeft, is een Jood uit Weenen.

De Weener *Presse* maakt omtrent den zoo hoog geroemden tijd van Joseph II o. a. de volgende bemerking: In de verhandelingen van den rijksdag ontbreekt het niet aan sentimenteele herinneringen van de vrijzinnige regering van het negende tiental jaren der achttiende eeuw, en van het licht dat toen ontstoken werd, doch al te snel is uitgedoofd. Het is reeds zoozeer eene zeer gewone spreekwijze geworden, om de toenmalige regering liberaal te noemen, dat het bijna gevaarlijk wordt om eenmaal op eene naauwkeurige studie der geschiedenis te verwijzen. Wie haar niet uitsluitend uit een *Conversations-lexicon* kent, weet dat het godsdienstig gevoel, dus de vrije uiting van den geest, die onder eene vrije regering de meeste vrijheid behoort te genieten, in Oostenrijk nimmer ruwer en gewelddadiger behandeld is dan juist in dien tijd. Om niet te spreken van de beleedigingen, welke de Katho-

(*) Zie Nos. 572, 574 en 593.

lijken te verdragen hadden, zal het genoeg zijn hun, die het *Deïsmus* aankleven, of eene neiging tot het *Mosaïsmus* hebben, de wet van 10 Junij 1783 in het geheugen te roepen; zij bevat letterlijk deze bepaling:

»*Voorts wanneer een man of eene vrouw, of wie het ook zij, zich bij eenig opper- of kreits-ambt aanmeldt als* Deïst, Israëliet *of zoogenaamde* Lampelbroeder, *moeten hem zonder verdere navraag 24 stok- of zweepslagen gegeven en hij daarmede naar huis gezonden worden. Dit moet zoo dikwijls herhaald worden als hij terugkomt om zich aan te melden, niet omdat hij Deïst is, maar omdat hij zegt iets te zijn, dat hij niet weet wat het is.*"
(Kaiser Joseph's Gesetze II. S. 289.)

Bij het Provinciaal Geregtshof van Noord-Holland is gisteren morgen voortgegaan met de verdere behandeling der zaak van Hulting c. s., beschuldigd van den aanslag op den Hoog Edel-Gestr. Heer Boreel te Velzen, en meerdere misdrijven. Nadat de weinige getuigen, welke nog moesten worden gehoord, hunne verklaringen hadden afgelegd, heeft de procureur-generaal in het breede over het bewezene der schuld van de beschuldigden aan de feiten, hun ten laste gelegd, gesproken en diensvolgens gerequireerd, dat Hulting en Wagenmaker zouden worden veroordeeld tot de straffe des doods, uit te voeren door de galg, op een schavot binnen de stad Amsterdam, en de beide laatste beschuldigden, hunne huisvrouwen, tot zeven jaren tuchthuisstraf, voorafgegaan door een half uur tepronkstelling.

De pleidooijen zijn op aanstaanden Vrijdag bepaald.

Bij het departement van Binnenlandsche Zaken is ontvangen eene kennisgeving van den heer G. C. Rombouts, expediteur en commissionnair te Nijmegen, dat hij afziet van de concessie, aan hem onder dagteekening van 6 Mei 1848 verleend tot het aanleggen en in werking brengen van eene stoomboot-dienst voor passagiers en goederen langs Waal en Rhijn, tusschen Nijmegen en Arnhem, en langs Waal en Maas, tusschen Nijmegen en 's Hertogenbosch; tot welke concessie heeft betrekking gehad de aankondiging in de *Staats-Courant* van 4 November 1848.

Men schrijft uit Maastricht:

»Sedert eenige weken meent men hier billijke reden van klagen te hebben. De minister van binnenlandsche zaken moet namelijk aan de ondernemers van het belgisch zijkanaal vergund hebben om de puin en afbraak bij dien aanleg vallende, in het bed van de Maas te mogen werpen. Ten gevolge daarvan hebben reeds twee vaartuigen schipbreuk geleden. De schuitenvoerders hebben echter van de aannemersschadevergoeding erlangd. Men verkeert in het denkbeeld dat de aannemers de goede trouw van den minister, bij gebrek aan behoorlijke toelichting van den ingenieur van den waterstaat, die deswegen rapport heeft moeten doen, verschalkt hebben. Men vraagt of het dekreet van 19 Ventôse, an VI (9 Maart 1798) *Bulletin des Lois* N°. 190, opgenomen in de verzameling van Rondonneau T. II. p. 367, waarbij op boete van 500 livres verboden wordt steenen, aard of andere beletselen voor den waterweg in de rivier te werpen, den advokaat-minister onbekend was? Men vraagt ook of als een uitvloeisel van het Maintzer traktaat vreemde mogendheden niet het regt zouden hebben om tegen het bederven van den waterweg optekomen? enz."

Bij besluit van den 25 Maart jl., N°. 72, heeft Zijne Majesteit, ter vervanging van wijlen den heer Humbert de Superville, tot directeur van het kabinet van pleisterbeelden en prenten der hoogeschool te Leijden benoemd de heer N. C. de Gijzelaar, lid van den raad der stad Leijden, thans mede-directeur dier verzameling.

Bij besluit van 24 Maart jl., N°. 45, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

Tot Secretaris der gemeente Rozendaal en Nispen, in plaats van wijlen E. J. A. van Wely, te benoemen G. Peeters, plaatselijk ontvanger aldaar;

aan T. van Duijnhoven, op het daartoe door hem gedaan verzoek, eervol ontslag te verleenen als secretaris der gemeente Cuijk en St. Agatha;

tot wethouder der stad Middelburg, in plaats van Jhr. C. A. Rethaan Macaré, vroeger uit die betrekking eervol ontslagen, te benoemen Mr. A. M. Becius, lid van den raad dier stad;

tot wethouder der stad Vlissingen, in plaats van J. W. Callenfels, vroeger tot burgemeester aldaar aangesteld, te benoemen J. C. Dutilh, lid van den stedelijken raad aldaar;

tot wethouder der stad Leeuwarden te benoemen D. Zeper, lid van den raad dier stad, en zulks in plaats van G. N. Mulier, vroeger tot die betrekking benoemd, doch die het verlangen heeft te kennen gegeven, om van de aanvaarding van dezelve te worden verschoond;

tot secretaris der grietenij Oostdongeradeel, in plaats van Jhr. Mr. J. M. van Haersma de With, vroeger uit die betrekking eervol ontslagen, te benoemen Mr. S. Witteveen;

tot burgemeester en secretaris der gemeente Nieuwolde, in plaats van wijlen H. P. Hermans, te benoemen E. H. Eppens, assessor dier gemeente.

Onder andere pensioenen door Z. M. Koning Willem III. (*op grond van de wet der burgerlijke pensioenen van 9 Mei 1846*) bij besluit van 25 dezer verleend, merkt men er een op van *f* 2057 aan Mevrouw A. M. Grosse, wed. van R. baron van Hoëvell tot Nyenhuis, in leven ontvanger der in- en uitgaande regten en accijnsen en entreposeur te Deventer.

's GRAVENHAGE, 27 Maart. Heden ten een ure heeft alhier plaats gehad de eedsaflegging van de officieren der 's Gravenhaagsche schutterij, die tot dat einde met hunne onderhebbende manschappen op het gewone exercitieveld in de Koekamp waren bijeengekomen.

— De arrondissements regtbank te dezer stede heeft heden, in vereeniging met de heeren regters-plaatsvervangers, eene algemeene en plegtige zitting gehouden ter afkondiging van de proclamatie, waarbij Z. M. Koning Willem III de Regering heeft aanvaard.

— In deze residentie is aangekomen en in het hôtel de l'Europe afgestapt, de baron Taubenheim, opperstalmeester van Z. M. den koning van Wurtemberg, belast met brieven van rouwbeklag van zijn souverein aan Z. M. koning Willem III.

— Naar men verneemt, heeft Z. M. den heer H. H. T. Coops, kapitein ter zee, benoemd tot kommandant van het wachtschip *de Schelde*, te Hellevoetsluis, in plaats van wijlen den kapitein ter zee, den heer J. F. Kist.

STATEN-GENERAAL.

EERSTE KAMER.

Zitting van Dingsdag 27 Maart.

In deze zitting heeft de voorzitter kennis gegeven, dat de commissie, belast geweest met het overbrengen van het adres van rouwbeklag aan Z. M., heden morgen die taak volbragt heeft. Zij is met de gebruikelijke plegtigheden toegelaten en Z. M. heeft daarop het volgende geantwoord:

„Mijne Heeren!

Ik betuig U Mijnen dank voor deze woorden van troost, Mij toegesproken.

Ik verzoek U, deze Mijne dankbetuiging aan de gezamenlijke leden der Eerste Kamer van de Staten-Generaal te willen overbrengen.

Teregt wordt het verlies, dat wij leden, door U treffend genoemd; want de Koning, wiens vroegtijdig afsterven wij betreuren, was de weldoener van zijn volk.

Het is daarom opbeurend voor Mijne diepbedroefde moeder, voor Mij en voor Mijn geheel huis, van alle zijden en ook van U, Mijne Heeren! de bewijzen te mogen ontvangen, in welke groote mate de dierbare afgestorvene de opregtste liefde van allen verworven had.

Niet minder bemoedigend is het voor Mij, bij den aanvang Mijner regering, van de Eerste-Kamer der Staten-Generaal de toezegging te mogen ontvangen van hare medewerking, ter ondersteuning Mijner pogingen, die Ik vast besloten ben aan te wenden ter voltooijing van het werk, waarvan Mijn geliefde vader de grondslagen heeft gelegd.

De Kamer blijve Mij die ondersteuning in ruime mate schenken, en het zal onder Gods zegen ons dierbaar Vaderland wel gaan."

Daarna is de commissie met het gewone ceremonieel te dezer vergadering teruggekeerd. — Het antwoord zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

De Vergadering is daarna tot nadere bijeenroeping gescheiden.

VENLO, 24 Maart. Terwijl men gisteren te Venray bezig was met het luiden der klokken, ter gelegenheid van het overlijden van Z. M. Willem II, viel eensklaps de klepel uit een derzelve, en trof dermate een der zich daaronder bevindende personen, met name Jan Schreven, dat hij oogenblikkelijk den geest gaf. Als eene bijzonderheid merkte men aan, dat kort geleden deze zelfde persoon, voor de arrondissements-regtbank te Roermond, ter zake van smaadwoorden jegens Z. M. den Koning en de hooge regering, te regt heeft gestaan.

Deze is reeds de derde persoon, die bij deze gelegenheid een zwaar ongeluk heeft gekregen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 26 Maart. De vergadering heeft heden besloten, dat zij zich de vier eerste dagen dezer week zal bezig houden met de beraadslaging over het budget, en de beide overige dagen met die over andere ontwerpen. Daarna is de discussie voortgezet over het budget van openbare werken. Er werden twee verminderingen voorgesteld en aangenomen, eene van 7.260.000 fr. op de binnenlandsche vaart en de andere van 4.500.000 fr. op de havens.

— Parijs is rustig. Voortdurend neemt men de meest gepaste voorzorgs-maatregelen. Drie dagen geleden zag men in alle straten een groot billet aangeplakt, getiteld: *Kandidatuur van den burger Proudhon* en gerigt aan alle katholijke kiezers, aan wie herinnerd wordt, dat die kandidaat in 1839 artikels heeft geschreven in het tijdschrift: *Encyclopédie catholique!* Men is van plan een dagblad op te rigten onder den titel van: *De Anti-Proudhon* of *de Ware Volksvriend.*

— Het schijnt dat men niet volkomen gerust is over den geest van het leger; de herhaalde garnizoensveranderingen bewijzen dit ten duidelijkste. Met die verplaatsing heeft men echter niet altijd het voorgestelde doel bereikt, want reeds meermalen heeft men het gezien, dat juist de soldaten socialistische gevoelens onder de bevolking der kleine steden en dorpen verspreidden. Dit kwaad bestaat en valt niet te ontkennen.

De dag van gisteren, die aangeduid was als het bepaalde tijdstip eener groote manifestatie der clubisten, is, dank zij de voorzorgen der regering, zeer rustig afgeloopen.

— Men wil een gelukkig voorteeken opgemerkt hebben voor de aanstaande verkiezingen. De leden der departementale raden, die naar Bourges zijn geroepen om het Hoog Geregtshof uit te maken, hebben zich vereenigd, om den toestand des lands te bespreken en den gemeenschappelijken invloed, dien zij door hun terugkeer naar hunne verschillende departementen op de verkiezingen zouden trachten uit te oefenen. Deze bijeenkomst van deftige en veelgeachte lieden was zeer indrukwekkend en heeft het volgend resultaat opgeleverd: Daar de Orleanistische, Legitimistische en Bonapartistische partijen in het land de minderheid uitmaken, ofschoon zij, allen vereenigd, schijnen konden den boventoon aan te geven, en vermits de overweldiging van de zijde van elk dezer partijen onmisbaar zou leiden tot eene oneenigheid met de republikeinen van alle kleuren, die met de beide overige dynastieke partijen zouden vermeerderd worden, is als beginsel erkend, dat het de pligt is van alle weldenkende lieden, om aan de bevestiging der Republiek te arbeiden. Men heeft dus besloten om, met behulp van alle welgezinde burgers, de stemming te leiden op den weg van wijsheid en ware gematigdheid. Dit besluit werd genomen met eene meerderheid van 72 van de 80 stemmen. De heer Ravez bekleedde den voorzittersstoel.

— Het gerucht van het verdagen der vergadering houdt steeds aan. Het ministerie, dat niet tevreden is over de clubswet, zóó als zij is bediscussieerd, zou daarvan gaarne afstand doen, indien de linkerzijde wilde besluiten om hem, in plaats van een onderzoek van het budget, voorloopig twee nieuwe maanden betaling toe te staan.

De linkerzijde bemerkt van haren kant, dat de gevraagde bezuinigingen haar niet veel voordeel doen voor de aanstaande verkiezingen en zij wenscht bovenal hare geheele vrijheid met de clubs te behouden tot op het oogenblik der verkiezingen. Er zou dus sprake zijn van een voorstel om de zitting te verdagen, te beginnen met 1 of 8 April.

Het ministerie heeft, zegt men, bovenal de linkerzijde schrik aangejaagd door te verklaren, dat het, voor de in te voeren bezuinigingen ten nadeele der werkende klasse, zijn vasten wil zou te kennen geven om ten spoedigste, nadat de Vergadering hare zittingen zal hebben hervat, een suppletoir budget voor te dragen om het kwaad te herstellen, te weeg gebragt door de verkeerde bezuinigingen, die de Vergadering, uit een verkeerden geest van populariteit in het budget van 1849 heeft ingevoerd.

Dit alles vereischt echter nadere bevestiging.

— De maarschalk Bugeaud was onlangs op een openbaar feestmaal genoodigd, maar sloeg dit af en trachtte de aanleggers er ook van af te doen zien. »Ik beschouw die maaltijden," zeide hij, »als zeer gevaarlijk en als een wapen, waarvan de oproergezinde minderheden zich bedienen om de vredelievenden meerderheden schrik aan te jagen; steeds keur ik die af, welke de roode republikeinen en de socialisten met een oproerig doel houden; en ofschoon ik in geenen deele uwe bedoelingen op ééne lijn wil stellen met die van de genoemde oproerkraaijers," (voegde hij den commissarissen van den maaltijd toe) »zou de schijn toch dezelfde blijven. De groote partij van orde en gematigdheid zou door haar voorbeeld, een betreurenswaardig misbruik ondersteund hebben."

— Het gerucht, dat de Oostenrijkers de Tessino overgetrokken zijn, tegelijkertijd als Karel-Albert, bevestigt zich. Deze stoutmoedige maatregel zou, zegt men, de Piemontesche divisie gedwongen hebben, terug te trekken. Het ontbreekt hier overigens niet aan valsche geruchten betreffende het oorlogstooneel. Een gerucht, dat de Oostenrijkers nog slechts 4 uren van Turijn waren, en dat zij eene groote overwinning behaald hadden, werd ter beurze verspreid; en wat het zonderlingste is, *de fondsen rezen op dit eenvoudig berigt.*

— Gisteren is aan de barrière de Sèvres het socialistisch feestmaal gehouden van het 4e arrondissement. Er waren 550 genoodigden, mannen, vrouwen en kinderen. Men zag er vele socialistische dames en één volksvertegenwoordiger, de heer Joly. Alles liep rustig af.

Dezelfde heer Joly heeft uit naam van het democratisch socialistisch committé een adres gerigt aan de kiezers van de Seine. Aan het hoofd der onderteekenaars staat de naam van d'Alton-Shée, gewezen pair van Frankrijk.

— De berigten betreffende den opstand der Junij-opstandelingen, die in het kasteel If bij Marseille gevangen zitten, waren zeer overdreven. De beweging is geheel gestild.

— Het gerucht loopt dat Frankrijk genoegen neemt